

komme dybt ind derpaa, det er Forslag, vi kende fra en meget lang Aarrække, og jeg maa indtage samme Stilling til dem som mine Forgængere. Jeg kan ikke acceptere dem.

Med Hensyn til Anmærkningen udtalte det ærede Medlem sin Glæde over nu paa Forsvarsministerens Plads at se en Mand, som delte det ærede Medlems Opfattelse af denne Anmærkning. Det vilde være meget malplaceret nu at komme ind paa en fornyet principiel Drøftelse af Anmærkningen, dens Nytte, Korrekthed o. s. v. Een Ting kan der imidlertid ikke være nogen Tvivl om, ikke rejses nogen Drøftelse om, det er dette, at Anmærkningen paa ingen Maade er bleven misbrugt. Det tror jeg indrømmes fra alle Sider. Den er bleven udført fuldkomment loyalt og ikke paa et eneste Punkt saaledes, at det, der kunde antages at være Lovgivningsmagtens eller specielt dette Tings Ønsker, er blevet tilsidesat ved Brugen af Anmærkningen. Den er tværtimod bleven benyttet saaledes, at jeg tror, heller ikke dette Ting, ja end ikke det ærede Medlem, kan have nogen som helst Indvending mod den Maade, hvorpaa den er udført. Dernæst er Anmærkningen sidste Gang given under den Forudsætning, at den skulde gælde i 3 Aar, og denne Forudsætning maa jeg for mit Vedkommende bøje mig for. Hvilket Standpunkt jeg saa, hvis jeg til den Tid er Minister, vil tage til Sagen, naar de 3 Aar ere udløbne, bliver en anden Sag.

Med Hensyn til Kogeskolen kom det ærede Medlem, hvad han ogsaa bemærkede, tilbage til en Forhandling, som var ført ved første Behandling af Finansloven mellem det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) og mig, angaaende Kostforplejningen og de Forhold, som dermed staa i Forbindelse. Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) dvælede, som naturligt var, særlig ved Forholdene paa Kronborg. Jeg finder ingen Anledning til at føje synderligt til, hvad jeg den Gang udtalte. Forholdet er jo det, at man ikke anker over Varernes Godhed, egentlig heller ikke over Ledelsen, men man siger, at Tilberedelsen lader noget tilbage at ønske. Nu er det jo givet, at det at blive en god Kok, det er noget, som man ikke naar til lige straks. Det skal der en alvorlig Uddannelse til ligesom til al anden Fuldkommenhed her i Verden, og det ærede Medlem for Helsingør ønskede jo ogsaa den Gang, at vi skulde ansætte nogle uddannede Kokke, det vil

sige, ansætte Kvinder, der ere uddannede i Husvæsenet, til at forestaa Madens Tillavning ved Kostforplejningen. Jeg udtalte derimod, at det formentlig vilde være lidet hensigtsmæssigt, for det, det kommer an paa her, er ikke blot at skaffe Mandskabet god og veltillavet Mad, men ogsaa at lære Mandskabet og at lære Underofficererne at staa for Madens Tilberedning under saadanne Forhold, hvor der ikke kan skaffes nogen kogekyndig Assistance. Det er netop den Vej, man her er slaaet ind paa, idet en Del Underofficerer ere blevne uddannede til at bedømme Fødevarers Kvalitet, indkøbe Fødevarer og tilberede dem, og de virke saa som Lærere for Mandskabet. Derved tror jeg, vi komme ind i den rette Skure, om vi end naturligvis ikke straks kunne naa et fuldkomment Resultat, men efterhaanden vil man ganske sikkert ad den Vej naa til at faa Maden tilberedt betydeligt bedre end tidligere, og saa opnaar man tillige, at Underofficerer og Mandskab under alvorlige Forhold vilde være i Stand til at staa for Tilberedningen.

Spørgsmaalet om Hesteindkøb i Udlandet er ogsaa et gammelt Spørgsmaal, som mangfoldige Gange har været drøftet her, og som jeg derfor ikke skal komme nærmere ind paa. Det er nu som tidligere Forsvarsministeriets Bestræbelser, saa vidt som det er muligt, at indskrænke Indkøbet af Heste fra Udlandet, men det maa jo ikke glemmes, at det Hensyn, man i Ministeriet er pligtig at tage, er det, at Hæren skal have de Heste, den behøver, Heste af den Kvalitet, som skulle til for at udføre det Arbejde, der kræves af dem. Og da er det jo aldeles uimodsigeligt og hævdet af alle sagkyndige, at saadanne Heste, som Hæren behøver, endnu ikke kunne tilvejebringes i fuldt Omfang herhjemme. Heldigvis kan man faa flere og flere af dem herhjemme, men man har endnu ikke kunnet indkøbe alle her. Bestræbelserne gaa som sagt fremdeles ligesom tidligere i Retning af at komme saa vidt muligt til at tilfredsstille Behovet her i Landet. Det kan for øvrigt kun naas gennem flere Aars forberedende Arbejde, navnlig ved at lede en Del af Hesteavlen ind i saadanne Baner, som det er nødvendigt at følge for at tilfredsstille Statens Behov herhjemme.

Det vigtigste af de Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, var Spørgsmaalet om Arbejdernes Lønningsforhold ved Laboratorieafdelingens og Tøjhusafdelingens Værksteder, altsaa de land-